

**UCHWAŁA NR XXXVI/ 276/ 2021
RADY GMINY LIPNO**

z dnia 19 sierpnia 2021 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi Prokuratora Regionalnego w Poznaniu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 1372) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) uchwała się, co następuje:

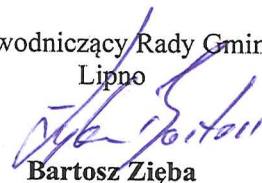
§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę Prokuratora Regionalnego w Poznaniu na uchwałę Nr XLVII/350/2014 Rady Gminy Lipno z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Lipno (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 3421 ze zm.) wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1 określa załącznik do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Lipno.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Lipno

Bartosz Zięba

Uzasadnienie

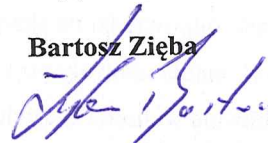
Do Rady Gminy Lipno wpłynęła skarga Prokuratora Regionalnego w Poznaniu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na uchwałę Nr XLVII/350/2014 Rady Gminy Lipno z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Lipno (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 3421 ze zm.)

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) organ, którego działanie jest przedmiotem skargi (w przedmiotowej sprawie organem tym jest Rada Gminy Lipno) przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę.

W świetle powyższego zasadne jest przekazanie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu wraz z odpowiedzią na przedmiotową skargę.

Przewodniczący Rady Gminy Lipno

Bartosz Zięba

Załącznik do uchwały Nr XXXVI/276/2021
Rady Gminy Lipno
z dnia 19 sierpnia 2021 r.

Lipno, dnia 2021 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań**

Skarżący: Prokurator Regionalny w Poznaniu
ul. Solna 10
61-736 Poznań

Organ administracji: Rada Gminy Lipno
ul. Powstańców Wielkopolskich 9
64-111 Lipno

Odpowiedź na skargę

Prokuratora Regionalnego w Poznaniu z dnia 15 lipca 2021 r. na uchwałę Nr XLVII/350/2014 Rady Gminy Lipno z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Lipno (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 3421 ze zm.)

Działając w imieniu Organu administracji, na podstawie art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) w imieniu Rady Gminy Lipno przekazuję skargę Prokuratora Regionalnego w Poznaniu z dnia 15 lipca 2021 r. wniesioną na uchwałę Nr XLVII/350/2014 Rady Gminy Lipno z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Lipno (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 3421 ze zm.) wnosząc o:

- 1) oddalenie skargi
- 2) obciążenie Skarżącego kosztami postępowania.

Uzasadnienie

Do Rady Gminy Lipno wpłynęła skarga Prokuratora Regionalnego w Poznaniu na uchwałę Nr XLVII/350/2014 Rady Gminy Lipno z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Lipno (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 3421 ze zm.). W treści wniesionej skargi Prokurator Regionalny w Poznaniu zarzucił istotne naruszenie przepisów prawa tj. art. 16 ustawy z 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 1371), zwanej dalej „ustawą” poprzez niewłaściwe zastosowanie i wprowadzenie stawek w postaci jednej stawki opłat dla wszystkich przewoźników za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, a więc zastosowanie stawek o dyskryminującym charakterze wbrew treści art. 16 ust. 4 ustawy, który pozwala na pobieranie opłat za

korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad i wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości.

Organ administracji dokonując analizy przedmiotowej skargi stwierdził, że skarga ta nie zasługuje na uwzględnienie. Brak uzasadnienia ustalenia jednolitej stawki dla wszystkich przewoźników w wysokości 0,05 zł oraz brak analizy jej niedyskryminującego charakteru nie mogą rodzić skutków w postaci stwierdzenia nieważności uchwały.

Przepis art. 16 ust. 4 ustawy zawiera jedynie delegację ustawową do podjęcia przez radę gminy uchwały w tym zakresie i nie wskazuje, by wysokość przyjętej stawki wymagała uzasadnienia. Stąd należy uznać, że stawka opłaty za korzystanie z przystanku komunikacyjnego ustalona została przez Radę Gminy Lipno zgodnie z przepisami prawa.

Należy podkreślić, że zastosowanie przez Radę Gminy Lipno jednolitych stawek dla wszystkich przewoźników korzystających z przystanków uwzględnia niedyskryminujące zasady.

Według słownika języka polskiego PWN (<http://sjp.pwn.pl>) dyskryminacja to „prześladowanie poszczególnych osób lub grup społecznych albo ograniczanie ich praw ze względu na rasę, narodowość, wyznanie, płeć itp.”, a zatem przez zaprzeczenie niedyskryminujące zasady powinny aprobować nieprześladowanie albo nieograniczanie praw, realizując m.in. zasadę równości wyrażoną w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. Jak podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 września 1990 r. sygn. akt U 4/90 konstytucyjna zasada równości wobec prawa (równości w prawie) w ujęciu najszerszym polega na tym, iż wszystkie podmioty prawa (adresaci norm prawnych), charakteryzujące się daną cechą istotną w równym stopniu, mają być traktowane równo. Praktyczne stosowanie konstytucyjnej zasady równości (znajdującej swoje odbicie w niedyskryminującym charakterze opłat za korzystanie z samorządowych przystanków lub dworców) powinno się przejawiać w ustalaniu przez organy prawotwórcze jednostek samorządu terytorialnego stawek równych, nieróżnicujących w żaden sposób podmiotów korzystających z takich obiektów. Jest to działanie ze wszelkich względów celowe i zasadne.

Ustanowienie przez Radę Gminy Lipno stawek różnych dla różnych przewoźników doprowadziłoby do dyskryminacji tychże przewoźników z uwagi na posiadany tabor. Wbrew twierdzeniom Skarżącego wielkość kosztów utrzymania przystanku nie jest uzależniona od wielkości pojazdów, które się na nim zatrzymują. W związku z czym ustalenie opłat różnych dla różnych przewoźników w zależności od rozmiaru taboru doprowadziłoby do dyskryminowania tych, którzy obciążeni zostaną opłatą wyższą i sprzeczne byłoby z treścią art. 16 ust. 4 ustawy.

Organ pobierający opłaty nie posiada informacji na temat wielkości pojazdów przewoźnika, zaś uzyskanie tej wiedzy wymagałoby od organu pobierającego opłaty za przystanki dogłębnej weryfikacji, jakim pojazdem wykonywany jest dany kurs. Nie jest to jednak fizycznie możliwe.

Ustalenie równej stawki dla wszystkich przewoźników należy porównać do sytuacji, w której jednostka samorządu terytorialnego nie wprowadzi opłaty za postój na przystanku. Również wtedy przewoźnicy bez względu na rozmiar taboru będą traktowani w taki sam sposób. Brak opłat nie doprowadzi jednak do dyskryminacji. Gdyby tak było - ustawodawca nałożyłby na jednostki samorządu terytorialnego obowiązek ustalenia opłaty, czego jednak nie uczynił. Skoro zatem nie powoduje dyskryminacji niepobieranie opłat od przewoźników, możliwe jest również pobieranie opłat w tej samej wysokości od każdego z nich.

Stwierdzenie nieważności uchwały może nastąpić wówczas, gdy zaskarżony akt w sposób oczywisty narusza przepis prawa. Taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie zachodzi.

Dodatkowo dla uzasadnienia stanowiska odnośnie oddalenia skargi należy wskazać, że zaskarżona uchwała była przedmiotem badania co do zgodności z prawem przez organ nadzoru, który nie znalazł podstaw do jej zakwestionowania.

Mając powyższe na względzie Rada Gminy Lipno wnosi jak na wstępie.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY LIPNO
Robert Zięba